

ข้อกำหนด

เกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินจังหวัดอุตรดิตถ์

พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๑) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดอุตรดิตถ์ ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดทำแผนผัง โครงการ และวิธีการในการจัดสรรที่ดิน โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินจังหวัดอุตรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับเมื่อผู้ดูแลห้องภาษีและผู้ดูแลห้องภาษีในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อกำหนด ระบุขึ้น ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดนี้ ให้ใช้ข้อกำหนดนี้แทน

ข้อ ๔ ในกรณีที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดอุตรดิตถ์พิจารณาเห็นเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและสังคม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของการจัดสรรที่ดิน ที่ตั้งของที่ดิน การผังเมือง คณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดอุตรดิตถ์จะผ่อนผันการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้เป็นการเฉพาะรายได้

ทั้งนี้ การผ่อนผันตามวรรคหนึ่งต้องไม่ต่างกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ตามประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง เรื่อง กำหนดนโยบายการจัดสรรที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรม

หมวด ๑

หลักเกณฑ์การจัดทำแผนผัง โครงการ และวิธีการในการจัดสรรที่ดิน

ข้อ ๕ แผนผังการจัดสรรที่ดิน

ในการขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดิน ผู้ขอต้องจัดให้มีแผนผัง
การจัดสรรที่ดิน ดังนี้

๕.๑ แผนผังสังเขป ได้แก่ แผนผังที่แสดง

(๑) ที่ดังบริเวณการจัดสรรที่ดิน

(๒) ลักษณะบริเวณที่ดินโดยรอบ

(๓) เส้นทางที่เข้าออกสู่บริเวณการจัดสรรที่ดินจากทางหลวง

หรือทางสาธารณูปโภค

(๔) การใช้ประโยชน์ที่ดินภายใต้กฎหมายในเขตผังเมือง ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการผังเมือง โดยระบุข้อความต่อไปนี้ คือ “ที่ดินที่ขอทำการจัดสรร ตั้งอยู่
ในบริเวณ (ระบุรายละเอียดตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองแต่ละประเภท)”

๕.๒ แผนผังบริเวณรวม ได้แก่ แผนผังที่แสดง

(๑) รูปત่อแปลงเอกสารสิทธิที่นำมาทำการจัดสรรที่ดิน

(๒) รายละเอียดของที่สาธารณูปโภนต่างๆ ที่อยู่ภายใน
บริเวณและบริเวณที่ติดต่อกันที่ดินที่ขอจัดสรร

(๓) รายละเอียดของที่ดินที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่บริเวณ

การจัดสรรที่ดินจากทางหลวงหรือทางสาธารณูปโภค

(๔) ในกรณีที่มีโครงการต่อเนื่องเป็นรายโครงการ ให้แสดง การเชื่อมต่อของโครงการทั้งหมดไว้ในแผนผังบริเวณรวมด้วย

๕.๓ แผนผังการแบ่งแปลงที่ดิน ได้แก่ แผนผังที่แสดง

(๑) การแบ่งแปลงที่ดินแปลงย่อยเพื่อการจัดทำหน่วยโดย ให้ระบุประเภทการใช้ที่ดินแต่ละแปลง

(๒) การแบ่งแปลงที่ดินเพื่อจัดทำสาธารณูปโภค บริการ สาธารณณะและเส้นทางถนน

(๓) การเว้นช่องว่างระหว่างแปลงที่ดินต่างประเภทการใช้ ที่ดิน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๕.๔ แผนผังระบบสาธารณูปโภคและบริการสาธารณณะ ได้แก่ แผนผังที่แสดงรายละเอียดของระบบสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะที่จะจัดให้มี ได้แก่

(๑) ระบบไฟฟ้า

(๒) ระบบประปา

(๓) ระบบการระบายน้ำ

(๔) ระบบบำบัดน้ำเสีย

(๕) ระบบถนนและทางเท้า

(๖) ระบบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

แผนผังทุกรายการจะต้องแสดงรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏอยู่ในสภาพ ปัจจุบันและสภาพหลังจากการปรับปรุงพัฒนาแล้ว รายละเอียดของสิ่งที่ต้องแสดง

ในแผนผังแต่ละรายการจะต้องจัดทำบนกระดาษขนาดมาตรฐาน A 1 โดยให้จัด
มุมด้านล่างข้างขวา จะต้องแสดงด้วยนีแพนผังที่ต่อ กัน (ในกรณีที่ต้องแสดงแพนผัง^๑
เกินกว่า ๑ แผ่น) ชื่อโครงการ ชื่อและที่ตั้งของสำนักงานจัดสรรที่ดิน ชื่อและ
ลายมือชื่อของผู้ออกแบบและวิศวกรผู้คำนวณระบบต่างๆ พร้อมทั้งเลขทะเบียน
ใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม และหรือ^๒
สถาปัตยกรรมด้วย

ข้อ ๖ โครงการและวิธีการในการจัดสรรที่ดิน

ในการขออนุญาตจัดสรรที่ดิน นอกจากหลักฐานและรายละเอียด
ที่ต้องแสดงตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓
และกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓
แล้ว ผู้ขอต้องแสดงโครงการและวิธีการในการจัดสรรที่ดินเพื่อเป็นหลักฐาน
การดำเนินงานในเรื่องต่างๆ ดังมีรายการต่อไปนี้

๖.๑ หลักฐานการอนุญาตยินยอมจากหน่วยงานผู้ดูแลรับผิดชอบ แหล่งรองรับน้ำทิ้ง (ในกรณีต้องได้รับอนุญาตหรือยินยอม)

๖.๒ หลักฐานการรายงานการวิเคราะห์ผลกระบวนการสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ในกรณีต้องจัดทำ)

๖.๓ ในการนี้จัดระบบประปาที่ใช้บริการของการประปาส่วนภูมิภาค หรือการประปาส่วนท้องถิ่น ต้องแนบหลักฐานการรับรองจากหน่วยงานนั้นว่า^๓ สามารถให้บริการได้ หากจัดระบบประปาสัมปทานให้แสดงหลักฐานการได้รับ^๔ สัมปทานประกอบกิจการประปา ตามประกาศของคณะกรรมการปฏิรัติ ฉบับที่ ๕๘

๖.๔ วิธีการในการปรับปรุงพื้นที่ดิน การรวม การปรับแต่งให้พื้นที่ดินเกิดความเหมาะสมในการปลูกสร้างอาคาร ทั้งนี้ จะต้องกำหนดระดับความสูงต่ำของพื้นดิน และวัสดุที่นำมาใช้ในการถอนปรับที่ดิน ทั้งบริเวณส่วนจำหน่ายและส่วนสาธารณูปโภค

๖.๕ วิธีการในการจัดจำหน่ายที่ดินเปล่า และหรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างจะจำหน่ายโดยวิธีชำระเป็นเงินสดหรือเงินผ่อนสั่งเป็นวงตามระยะเวลาที่ผู้ซื้อสามารถเลือกได้

๖.๖ วิธีการในการบำรุงรักษาสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณูปโภค

๖.๗ การเรียกเก็บเงินค่าใช้บริการและค่าบำรุงรักษาบริการสาธารณูปโภค

๖.๘ สิทธิของผู้ซื้อในการใช้หรือได้รับบริการจากบริการสาธารณูปโภคที่ผู้จัดสรรจัดให้มีในบริเวณการจัดสรรที่ดิน

๖.๙ ภาระผูกพันต่างๆ ที่บุคคลอื่นมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับที่ดินที่ขอจัดสรรนั้น

๖.๑๐ สัญญาหรือเงื่อนไขในการใช้ประโยชน์ที่ดินในที่ดินแปลงย่อยที่ผู้ซื้อจะต้องปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ต่อชุมชนทางด้านความสงบสุข ความปลอดภัย ความสวยงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเพิ่มพูนมูลค่าในทรัพย์สิน และขนาดธรรมเนียมประเพณี

๖.๑๑ หลักฐานแสดงการอนุญาตหรือข้อบัญญัติของหน่วยงานอื่นๆ
(ถ้ามี)

หมวด ๒

ขนาดและเนื้อที่ของที่ดินที่ทำการจัดสรร

ข้อ ๗ ขนาดของที่ดินจัดสรร แบ่งเป็น ๓ ขนาด คือ

๗.๑ ขนาดเล็ก จำนวนแปลงย่อยเพื่อจัดทำนาอย่างเดียว ๕๕ แปลง หรือเนื้อที่ทั้งโครงการต่ำกว่า ๑๕ ไร่

๗.๒ ขนาดกลาง จำนวนแปลงย่อยเพื่อจัดทำนาอย่างตั้งแต่ ๑๐๐ - ๔๕๕ แปลง หรือเนื้อที่ทั้งโครงการ ๑๕ - ๑๐๐ ไร่

๗.๓ ขนาดใหญ่ จำนวนแปลงย่อยเพื่อจัดทำนาอย่างตั้งแต่ ๕๐๐ แปลง หรือเนื้อที่ทั้งโครงการเกินกว่า ๑๐๐ ไร่

ข้อ ๘ การจัดสรรที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรม ที่ดินแปลงย่อย จะต้องมีขนาดและเนื้อที่ของที่ดิน แยกเป็นประเภท ดังนี้

๘.๑ การจัดสรรที่ดินเพื่อการทำนาอย่างเฉพาะที่ดิน หรือที่ดินพร้อมอาคารประเภทบ้านเดี่ยว ที่ดินแปลงย่อยต้องมีขนาดความกว้างหรือความยาวไม่ต่ำกว่า ๑๐.๐๐ เมตร และมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๕๐ ตารางวา หากความกว้างหรือความยาวไม่ได้ขนาดดังกล่าว ต้องมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๖๐ ตารางวา

๘.๒ การจัดสรรที่ดินเพื่อการทำนาอย่างพร้อมอาคารประเภทบ้านแฝด ที่ดินแต่ละแปลงต้องมีความกว้างไม่ต่ำกว่า ๘.๐๐ เมตร และมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๓๕ ตารางวา

๘.๓ การจัดสรรที่ดินเพื่อการทำนาอย่างพร้อมอาคารประเภทบ้านแฝด หรืออาคารพาณิชย์ ที่ดินแต่ละแปลงต้องมีความกว้างไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร และมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๑๖ ตารางวา

ข้อ ๕ ระยะห่างของตัวอาคารจากเขตที่ดินและการเว้นช่องว่างระหว่างแปลงที่ดิน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ ห้ามแบ่งแปลงที่ดินเป็นแนวตะเข็บ เป็นเศษเสี้ยว หรือมีรูปร่างที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้

ข้อ ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดขนาด และจำนวนของระบบสาธารณูปโภค และบริการสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการใช้ประโยชน์ในที่ดินของโครงการจัดสรรที่ดิน ในอนาคต ให้ที่ดินแปลงอื่นในโครงการจัดสรรที่ดิน ซึ่งมีเนื้อที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางวา ขึ้นไป จะต้องนำรวมเพื่อกำนัลจำนวนแปลงที่ดินใหม่โดยใช้เกณฑ์เฉลี่ยเนื้อที่ ๑๐๐ ตารางวา ต่อ ๑ แปลง จำนวนแปลงที่ดินที่คำนวณได้จากการแบ่งที่ดินใหม่โดยใช้เกณฑ์เฉลี่ยนี้ ให้นำไปรวมกับจำนวนที่ดินแปลงย่อยที่จัดขนาดตามเกณฑ์กำหนด เพื่อใช้ในการกำหนดขนาดและจำนวนระบบสาธารณูปโภค และบริการสาธารณูปโภคตามข้ออื่นๆ ต่อไป

หากลักษณะทั่วไปของการจัดสรรที่ดินเป็นการแบ่งที่ดินแปลงย่อยเป็นประเภทบ้านแฝด บ้านแคล อาคารพาณิชย์รวมกันเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ จัดกำหนดทั้งโครงการ ให้ใช้เกณฑ์เฉลี่ยของเนื้อที่บ้านแฝด บ้านแคล และอาคารพาณิชย์ทุกแปลงในโครงการจัดสรรที่ดินนั้น เป็นเกณฑ์เฉลี่ยต่อ ๑ แปลง จำนวนแปลงที่ดินที่คำนวณได้จากการแบ่งที่ดินใหม่ให้นำไปรวมกับจำนวนบ้านแฝด บ้านแคล และอาคารพาณิชย์ เพื่อใช้ในการกำหนดขนาด และจำนวนระบบสาธารณูปโภค และบริการสาธารณูปโภคตามข้ออื่นๆ ต่อไป

หน้า ๒๐

เล่ม ๑๙๕ ตอนที่ ๔ ๙

ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ มกราคม ๒๕๔๕

ข้อ ๑๒ การจัดสรรที่ดินประเภทที่ประดูกองการเกษตรกรรม ที่ดินแปลงย่อย ต้องมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๑ ไร่

หมวด ๓

ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการสาธารณสุข

ข้อ ๑๓ การสาธารณสุข

การกำจัดยะลิงปัจจุบัน การจัดการให้พื้นที่บริเวณโครงการจัดสรรที่ดินปราศจากยะลิงปัจจุบัน ให้เป็นไปตามข้อบัญญัติท่องถี่ หากไม่มีข้อบัญญัติ เช่นวันนี้ ให้ผู้ขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดินแสดงรายละเอียดการดำเนินการจัดเก็บ และกำจัดยะลิงปัจจุบันเสนอคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดพิจารณาตามความเหมาะสม

หมวด ๔

ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๔ ระบบการระบายน้ำ

๑๔.๑ การระบายน้ำที่ผ่านการใช้จากกิจกรรมต่างๆ และน้ำฝน จากพื้นที่ภายในโครงการ โดยใช้ท่อหรือร่องระบายน้ำที่ต้องได้รับการออกแบบอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ

๑๔.๒ ปริมาณของน้ำทึบที่ออกจากระบบการระบายน้ำและระบบ บำบัดน้ำเสียไปสู่แหล่งรองรับน้ำทึบ (คู คลองหรือทางน้ำสาธารณะอื่นใด) ต้องไม่ให้

เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินข้างเคียง และจะต้องได้รับอนุญาตหรือยินยอมจากผู้ดูแลรับผิดชอบแหล่งรองรับน้ำทิ้ง (ในกรณีที่ต้องได้รับอนุญาต)

๑๔.๓ ความสามารถในการรองรับปริมาณน้ำของระบบการระบายน้ำ

(๑) ปริมาณน้ำฝน ใช้เกณฑ์ปริมาณฝนตกปกติโดยเฉลี่ยในรอบ ๕ ปี หรือนานกว่านั้น ของจังหวัดอุตรดิตถ์ และสัมประสิทธิ์การไหลลงของน้ำฝนเฉลี่ยของที่ดินแปลงย่อยต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า ๐.๖

(๒) ปริมาณน้ำเสีย ใช้เกณฑ์ปริมาณไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๕ ของน้ำใช้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่า ๑ ลูกบาศก์เมตร ต่อครัวเรือน ต่อวัน

(๓) ปริมาณน้ำไหหลังซึ่งเข้าระบบท่อระบายน้ำต่อวันต้องไม่ต่ำกว่า ๒๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อความยาวท่อระบายน้ำ ๑ กิโลเมตร หรือค่าอื่นตามข้อมูลที่อ้างอิงซึ่งต้องเชื่อถือได้ในทางวิชาการ โดยต้องสอดคล้องกับประเภทวัสดุของท่อหรือร่างระบายน้ำ

๑๔.๔ ระบบการระบายน้ำ ต้องประกอบด้วย

(๑) ท่อระบายน้ำ และบ่อพัก (พร้อมฝา)

(๒) รังระบายน้ำ พร้อมฝา

(๓) บ่อสูบน้ำหรือสถานีสูบ (ถ้ามี) ภายในต้องมีเครื่องสูบน้ำ ตະแกรงดักขยะ และบริเวณดักเศษดินทราย

(๔) บ่อตรวจคุณภาพน้ำทิ้งประจำที่ดินแปลงย่อย

(๕) บ่อตรวจคุณภาพน้ำทิ้งรวมของโครงการ โดยให้มีตະแกรงดักขยะ

(๖) บ่อผันน้ำ

(๗) แหล่งร่องรับน้ำทึ้งจากการระบายน้ำ และจากระบบการบำบัดน้ำเสีย

(๘) กรณีที่ระดับน้ำสูงสุดของแหล่งร่องรับน้ำทึ้งสูงกว่าระดับท่อน้ำ บ่อสูบ หรือสถานีสูบน้ำ ให้ก่อสร้างงานประตูระบายน้ำ เปิด - ปิด

๑๙.๔ รายการคำนวณ (ที่ต้องประกอบมากับแผนผังระบบการระบายน้ำ)

(๑) พื้นที่ร่องรับน้ำฝน หรือพื้นที่ระบายน้ำฝนลงสู่ท่อ หรือระบายน้ำ (ในหน่วยตารางเมตร)

(๒) ปริมาณน้ำที่จะเข้าสู่ท่อ หรือระบายน้ำ (ในหน่วยลูกบาศก์เมตรต่อวินาที)

(๓) ขนาดของท่อ หรือระบายน้ำแต่ละบริเวณ

(๔) ระดับความล้าดเฉียงของท่อ หรือระบายน้ำ

(๕) ความเร็วของการไหลของน้ำในท่อ หรือระบายน้ำ

(๖) ความลึกของท้องท่อ หรือระบายน้ำ

(๗) ขนาดบ่อผันน้ำและท่อเข้า - ออก ต้องให้ปริมาณน้ำที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (กรณีมีระบบบำบัดน้ำเสียรวม) และปริมาณน้ำฝนที่ผันออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะในฤดูฝนเป็นไปตามข้อ ๑๙.๔ (๙)

รายการทั้งหมดนี้ต้องจัดทำขึ้นตามมาตรฐานทางวิศวกรรม และสอดคล้องกับรายการคำนวณทางวิชาการที่สามารถตรวจสอบความเพียงพอ และความมั่นคงแข็งแรงของวัสดุที่ใช้ในระบบได้ โดยผู้คำนวณออกแบบต้องลงนามพร้อมใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

๑๙.๖ เงื่อนไขต้องปฏิบัติในการจัดทำแผนผังระบบการระบายน้ำ และการจัดทำรายการคำนวณทางวิชาการ

(๑) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายในของท่อระบายน้ำขนาดเล็กที่สุดไม่ต่ำกว่า ๕๐ เซนติเมตร ยกเว้นในกรณีเลือกใช้ระบบการระบายน้ำเสียแยกจากระบบระบายน้ำฝน

(๒) วัสดุที่เป็นท่อระบายน้ำ ต้อง

ก. เป็นวัสดุที่ทนทานต่อการกัดกร่อนของน้ำเสีย และน้ำฝนได้

ข. รับน้ำหนักกดจากพื้นที่ด้านบน และข้างพาหนะที่สัญจรผ่านได้โดยไม่เสียหาย

(๓) ระดับความลาดเอียงของท่อระบายน้ำ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๕๐ เซนติเมตร ต้องลาดเอียงไม่ต่ำกว่า ๑ : ๕๐๐ และของท่อระบายน้ำที่มีขนาดใหญ่กว่าต้องลาดเอียงไม่ต่ำกว่า ๑ : ๑๐๐๐ ระดับความลาดเอียงนี้ ต้องต่อเนื่องกันไปตลอดทั้งระบบการระบายน้ำ

(๔) การกำหนดประเภทเครื่องสูบน้ำ ปริมาตรบ่อสูบน้ำ หรือสถานีสูบน้ำ และระดับน้ำที่เครื่องสูบน้ำเริ่ม - หยุดทำงาน ให้เป็นไปตามหลักวิชาการ โดยระดับน้ำสูงสุดที่เครื่องสูบน้ำเริ่มทำงานต้องไม่เกินระดับกึ่งหนึ่งของหอน้ำเข้า

(๕) แผนระบบระบายน้ำต้องไม่พาดผ่านทางน้ำ หรือแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ นอกจากจะมีระบบพิเศษเพื่อการส่งน้ำไปได้โดยไม่ปนเปื้อนกับน้ำในทางน้ำหรือแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์

(๙) บ่อพักท่อระบายน้ำ

ก. ประเภทบ้านเดี่ยว ต้องจัดให้มีประจำทุกแปลงบ่ออย

ข. ประเภทบ้านแฝด บ้านแฝด หรืออาคารพาณิชย์

จัดให้บ่อหนึ่งต่อสองแปลง

ทั้งนี้ ต้องแยกท่อระบายน้ำเข้าบ่อพักออกจากกัน และระยะห่างระหว่างบ่อพักต้องไม่น้อยกว่า ๑๕.๐๐ เมตร โดยต้องมีทุกชุดที่มีการเปลี่ยนขนาดห่อและจุดบรรจบของห่อหรือรยางค์ระบายน้ำ

(๑๐) กรณีพื้นที่ที่ทำการจัดสรรที่ดินมีระดับสูงต่ำต่างกัน ให้แสดง

ก. เส้นชั้นความสูงต่ำของพื้นที่ล่างในแผนผังแสดงแนวเส้นท่อระบายน้ำ โดยมีช่วงห่างกันทุกระดับความสูง ๑.๐๐ เมตร หรือน้อยกว่า

ข. ระดับของพื้นที่ที่จะปรับปรุงโดยการบุกหรือถอน

จากระดับเดิม

(๑๑) ต้องแสดงแหล่งรองรับน้ำทิ้งให้ชัดเจนในแผนผัง หากใช้ลำารงสาธารณณะเป็นทางระบายน้ำ ให้แสดงสภาพความกว้าง ความลึกของ ลาร่างจากบริเวณที่จัดสรรไปจนถึงแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ในการผังที่แยกระบบระบายน้ำเดียวกันออกจากระบบระบายน้ำอื่น ให้แสดงแบบรายละเอียดและรายการคำนวณทางวิชาการของทั้งสองระบบแยกจากกัน แต่ละระบบมีรายละเอียดต่าง ๆ ตามข้อต้นทั้งหมด รวมทั้งระดับและรูปปัตต์ของทุกชุดที่มีการตัดผ่าน หรือบรรจบกันของระบบทั้งสอง

ข้อ ๑๕ ระบบบำบัดน้ำเสีย

๑๕.๑ น้ำที่ผ่านการใช้จากทุกกรรมในแปลงที่ดินจัดสรรกือเป็นน้ำเสียที่จะต้องได้รับการบำบัดให้มีคุณสมบัติเป็นไปตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากที่ดินจัดสรร และกำหนดให้ที่ดินจัดสรรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม การปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับ จึงจะระบายน้ำลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งได้

๑๕.๒ ระบบบำบัดน้ำเสีย จะเป็นประเภทระบบบำบัดอิสระเฉพาะแต่ละที่ดินแปลงย่อยหรือประเภทระบบบำบัดกลางที่รวมน้ำเสียน้ำบำบัดเป็นจุดเดียว หรือหอยจุดก็ได้ และแต่ละระบบเหล่านั้น จะใช้วิธีหรือขั้นตอนการบำบัดแบบใด วิธีใด ให้แสดงหรือระบุในแผนผังและการคำนวณทางวิชาการ โดยผู้คำนวณ ออกแบบต้องลงนามพร้อมใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

๑๕.๓ ระบบบำบัดน้ำเสียทุกประเภทจะต้องมีบ่อตรวจคุณภาพน้ำทิ้ง ที่สามารถเข้าไปตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งได้ตลอดเวลา

หมวด ๕

ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการคุณนาคม

การจราจรและความปลอดภัย

ข้อ ๑๖ ความกว้างของหน้าที่ดินแปลงย่อยในโครงการแต่ละแปลงที่ดินนั้น สำหรับใช้เป็นทางเข้าออกของรถยนต์ต้องไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๗ ขนาดของถนนที่ต้องจัดให้มีในการจัดสรรที่ดินแต่ละโครงการให้มีความกว้างของเขตทาง (ผิวรถและทางเท้า) เป็นสัดส่วนกับจำนวนที่ดินแปลงย่อยดังนี้

๑๗.๑ ถนนที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยไม่เกิน ๕๕ แปลง หรือเนื้อที่ต่ำกว่า ๕๕ ไร่ ต้องมี

(๑) ความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า ๘.๐๐ เมตร

(๒) โดยมีความกว้างของผิวรถ

ไม่ต่ำกว่า ๖.๐๐ เมตร

(๓) ทางเท้าด้านที่ปักเสาไฟฟ้า

ให้มีความกว้างไม่ต่ำกว่า ๑.๑๕ เมตร

๑๗.๒ ถนนที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยไม่เกิน ๑๐๐ - ๑๕๕ แปลง หรือเนื้อที่ ๑๕ - ๕๐ ไร่ ต้องมี

(๑) ความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า ๑๒.๐๐ เมตร

(๒) โดยมีความกว้างของผิวรถ

ไม่ต่ำกว่า ๖.๐๐ เมตร

(๓) ทางเท้าข้างละ ๑.๕๐ เมตร

๑๗.๓ ถนนที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยตั้งแต่ ๓๐๐ - ๔๕๕ แปลง หรือเนื้อที่เกินกว่า ๕๐ ไร่ แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ไร่ ต้องมี

(๑) ความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า ๑๖.๐๐ เมตร

(๒) โดยมีความกว้างของผิวรถ

ไม่ต่ำกว่า ๖.๐๐ เมตร

(๓) ทางเท้าข้างละ ๒.๐๐ เมตร

๑๙.๔ ถนนที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยตั้งแต่ ๕๐๐ แปลงขึ้นไป หรือเนื้อที่มากกว่า ๑๐๐ ไร่ขึ้นไป ต้องมี

(๑) ความกว้างของเขตทางไม่น้อยกว่า ๑๖.๐๐ เมตร

(๒) โดยมีความกว้างของผิวจราจร

ไม่น้อยกว่า ๖.๐๐ เมตร

(๓) ทางเท้าข้างละ ๒.๐๐ เมตร

ในกรณีที่ที่ดินแปลงย่อยมีหน้าแปลงที่ดินติดต่อกับเขตห้ามปลูกสร้างอาคารในทางหลวงแผ่นดินหรือทางหลวงท้องถิ่น ให้ปรับปรุงเขตทางนั้นเป็นผิวจราจรโดยให้เชื่อมเป็นส่วนเดียวกับผิวจราจรของทางหลวง นอกจากจะมีเกณฑ์บังคับเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๙ ถนนที่เป็นทางเข้าออกของโครงการจัดสรรที่ดินที่บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหรือทางสาธารณูปโภค ต้องมีความกว้างของผิวจราจรและทางเท้าไม่น้อยกว่าเกณฑ์กำหนดตามข้อ ๑๗ นอกจากจะมีเกณฑ์บังคับเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๐ ถนนแต่ละสายให้มีความยาวจากทางแยกหนึ่งถึงอีกทางแยกหนึ่งไม่เกิน ๓๐๐ เมตร และไม่ควรให้เป็นแนวตรงยาวเกินกว่า ๖๐๐ เมตร

ข้อ ๒๐ ถนนที่เป็นถนนปลายตัน ต้องจัดให้มีที่กอลบรถทุกรยะ ๑๐๐ เมตร และที่ปลายตันที่กอลบรถ ต้องจัดให้เป็นไปตามมาตรฐาน ดังนี้

๒๐.๑ กรณีที่เป็นวงเวียน ต้องมีรัศมีความโค้งวัดถึงกึ่งกลางถนนไม่น้อยกว่า ๖.๐๐ เมตร และผิวจราจรกว้างไม่น้อยกว่า ๔.๐๐ เมตร

๒๐.๒ กรณีเป็นรูปตัวที่ (T) ต้องมีความยาวสูทธิของໄหลตัวที่ด้านละไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร ทั้งสองด้าน และผิวราชรถกว้างไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร

๒๐.๓ กรณีที่เป็นรูปตัวแอล (L) ต้องมีความยาวสูทธิของขาแต่ละด้านไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร และผิวราชรถกว้างไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร

๒๐.๔ กรณีเป็นรูปตัววาย (Y) ต้องมีความยาวสูทธิของแขนตัววายด้านละไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร ผิวราชรถกว้างไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร หมุนตัววายต้องไม่เล็กกว่า ๑๒๐ องศา

ข้อ ๒๑ ที่จอดรถระหว่างผิวราชรถกับทางเท้ามีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร ให้จัดในบริเวณต่อไปนี้

๒๑.๑ ตลอดความยาวด้านหน้าที่ดินแปลงย่อยประเภทอาคารพาณิชย์ เว้นแต่กรณีที่ติดกับเขตห้ามปลูกสร้างอาคารริมทางหลวง ให้ใช้เขตห้ามปลูกสร้างอาคารเป็นที่จอดรถได้

๒๑.๒ ตลอดความยาวทุกด้านที่ติดถนนของที่ดินแปลงใหญ่

๒๑.๓ ตลอดความยาว ๒ ฟุ่งถนน เป็นระยะทางข้างละ ๕.๐๐ เมตร นับจากปากทางเข้าออกของโครงการที่บรรจบกับทางหลวงแผ่นดิน หรือทางหลวงท้องถิ่นที่มีความกว้างของเขตทาง ตั้งแต่ ๓๐.๐๐ เมตรขึ้นไป เว้นแต่ถนนตามข้อ ๑๙.๓ และข้อ ๑๙.๔

ข้อ ๒๒ ทางเท้า

๒๒.๑ ถนนด้านที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยประเภทที่อยู่อาศัยและการพาณิชย์ ต้องจัดให้มีทางเท้าสำหรับคนเดินตามขนาดที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ ทั้งนี้ ความกว้างทางเดินเท้าสูทธินับจากเขตแปลงที่ดินต้องไม่ต่ำกว่า ๖.๐ เชนติเมตร ตลอดความยาวของถนนโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

๒๒.๒ ระยะยกระดับสูงกว่าผิวภาระระหว่าง ๑๒ ถึง ๑๕ เซนติเมตร สำหรับอันที่ต้องมีการเดินทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยประเภทบ้านแฟดหรือบ้านแคร จะไม่ทำเป็นทางเท้ายกระดับก็ได้

๒๒.๓ วัสดุปูทางเท้าต้องทำด้วยวัสดุซึ่งตามปกติไม่แปลงสภาพได้ง่ายโดยน้ำ ไฟ หรือดินฟ้าอากาศ

๒๒.๔ ขอบทางเท้าต้องเป็นคันทินสูงระหว่าง ๑๒ ถึง ๑๕ เซนติเมตร

๒๒.๕ จุดที่เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยให้ลดคันทินลงโดยทำเป็นทางลาดให้รถเข้าออกได้ แต่ให้รักษาระดับทางเท้าให้สูงเท่าเดิม ทางเท้าส่วนที่เป็นทางเข้าออกนี้ให้ทำเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก

๒๒.๖ การปูถูกตันไม้ หรือติดตั้งอุปกรณ์ระดับถนนต้องไม่ถ้าลงมาในส่วนที่เป็นทางเดินเท้า ตันไม้ที่มีขนาดใหญ่กว่ากันเขตติดต่อทางเท้าเป็นพิเศษขนาดอย่างน้อย 1.00×1.00 เมตร

ข้อ ๒๓ ระดับความสูงของหลังถนน

๒๓.๑ ต้องให้สอดคล้องกับระบบการระบายน้ำในบริเวณการจัดสรรที่ดิน

๒๓.๒ ต้องจัดทำให้ได้ระดับและมาตรฐานที่สอดคล้องกับถนนหรือทางสาธารณะที่ต่อเนื่อง

๒๓.๓ ผิวภาระต้องเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก แอสฟัลต์ติดคอนกรีต คอนกรีตเสริมเหล็กลาดด้วยแอสฟัลต์หรือปูทับด้วยวัสดุอื่น หรือลาดยางแอสฟัลต์รองด้วยชั้นวัสดุพื้นทางที่มีความหนาและบดอัดจนมีความแน่นตามมาตรฐานที่กรมโยธาธิการกำหนด

ข้อ ๒๔ ความลาดชันและทางเดี่ยว

๒๔.๑ ความลาดชันของผิวจราจรทุกจุดต้องไม่เกิน ๓ ส่วนต่อทางระบบทั้ง ๑๐๐ ส่วน

๒๔.๒ ทางเดี่ยวหรือทางบรรจบกันต้องไม่เป็นมุมแหลมเล็กกว่า ๖๐ องศา และในกรณีทางเดี่ยวที่ห่างกันน้อยกว่า ๓๗ เมตร ต้องเป็นมุมป้านไม่เล็กกว่า ๑๒๐ องศา

ข้อ ๒๕ การปิดมุมถนน

๒๕.๑ ปากทางของถนนที่มีเขตทางต่ำกว่า ๑๒.๐๐ เมตร จะต้องปิดมุมถนนให้กว้างขึ้นอีกไม่ต่ำกว่าด้านละ ๑.๐๐ เมตร

๒๕.๒ ปากทางของถนนดังกล่าวเป็นมุมเล็กกว่า ๕๐ องศา จะต้องปิดมุมให้กว้างขึ้นอีกตามความเหมาะสม

ข้อ ๒๖ สะพาน สะพานท่อและท่ออด

๒๖.๑ ถนนที่ตัดผ่านลำร่องสาธารณะโดยชนชั้นที่กว้างเกินกว่า ๓.๐๐ เมตร จะต้องทำเป็นสะพาน

๒๖.๒ ถนนที่ตัดผ่านลำร่องสาธารณะโดยชนชั้นที่มีความกว้างต่ำกว่า ๓.๐๐ เมตร จะจัดทำเป็นสะพาน หรือสะพานท่อ หรือใช้ท่ออด โดยมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร และหลังท่อสักจากผิวจราจรไม่ต่ำกว่า ๙๐ เซนติเมตร

ข้อ ๒๗ ให้ติดตั้งป้ายสัญญาณการจราจรและอุปกรณ์สะท้อนแสงไฟให้เห็นได้ชัดตรงจุดที่เป็นภัยทางถนน วงเวียน ทางแยก ร่อง หรือสันนูนของถนนทุกแห่ง

ข้อ ๒๔ เพื่อประโยชน์ในด้านความสะดวกต่อการคมนาคม ความมั่นคง
แข็งแรง ความปลอดภัย ความสวยงาม ความเป็นระเบียบและการผังเมือง
คณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดมีอำนาจที่จะสั่งการให้ปรับเปลี่ยนขนาดเขต
ทาง ทิศทางเดินรถ ระดับและความลาดชัน ทางเลี้ยว ที่จอดรถ ที่ก่อสร้าง
ส่วนประกอบของถนน และป้ายสัญญาณการจราจร

หมวด ๖

ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการสาธารณูปโภค

ข้อ ๒๕ ระบบไฟฟ้า

ผู้จัดสรรที่ดินต้องจัดให้มีระบบไฟฟ้าและดำเนินการจัดทำตามแบบ
แปลน แผนผังที่ได้รับความเห็นชอบจากหน่วยราชการหรือองค์กรของรัฐซึ่งมีหน้าที่
ควบคุมเรื่องไฟฟ้า

ข้อ ๓๐ ระบบประปา

ในกรณีที่ดินจัดสรรตั้งอยู่ในบริเวณที่การประปาส่วนภูมิภาค
หรือการประปาส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี สามารถให้บริการได้ด้วยใช้บริการ
ของหน่วยงานนั้น กรณีที่หน่วยงานดังกล่าวไม่สามารถให้บริการได้หรือที่ดินจัดสรร
ตั้งอยู่นอกบริเวณเช่นว่านั้น ให้จัดทำระบบประปาสัมปทาน

หมวด ๓

ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการผังเมือง

ข้อ ๓๑ การดำเนินการตามข้อกำหนดนี้เกี่ยวกับการผังเมือง ให้อธิบายได้
บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

หมวด ๔

ข้อกำหนดเกี่ยวกับการอื่นที่จำเป็นต่อการรักษาสภาพแวดล้อม
การส่งเสริมสภาพความเป็นอยู่และการบริหารชุมชน

ข้อ ๓๒ การกันพื้นที่เพื่อจัดทำสาธารณูปโภค หรือบริการสาธารณูป

๓๒.๑ ต้องจัดให้มีพื้นที่เพื่อจัดทำสวน สนามเด็กเล่น จำนวน
๑ แห่ง โดยคำนวณจากร้อยละ ๕ ของพื้นที่จัดทำหน่าย พื้นที่ดังกล่าวจะต้องอยู่
ในบริเวณ มีขนาดและรูปแปลงที่เหมาะสม สะดวกแก่การใช้สอย และไม่อนุญาต
ให้แบ่งแยกออกเป็นแปลงย่อยหลายแห่ง เว้นแต่เป็นการกันพื้นที่แต่ละแห่งไว้ไม่ต่ำกว่า
๑ ไร่

๓๒.๒ โรงเรียนอนุบาล การจัดสรรที่ดินขนาดใหญ่จำนวนที่ดิน
แปลงย่อยตั้งแต่ ๕๐๐ แปลงขึ้นไป หรือเนื้อที่เกินกว่า ๑๐๐ ไร่ ผู้จัดสรรจะต้อง
กันพื้นที่ไว้เป็นที่ดังโรงเรียนอนุบาลจำนวน ๑ แห่ง เนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๒๐๐
ตารางวา และต้องจัดให้มีพื้นที่ดังกล่าวเพิ่มขึ้นทุกๆ ๕๐๐ แปลง หรือทุกๆ ๑๐๐ ไร่

หน้า ๓๓

เล่ม ๑๘๕ ตอนที่ ๔ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ มกราคม ๒๕๔๕

ในการนี้ที่ไม่สามารถจัดตั้งโรงเรียนอนุบาลตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการได้ ให้ใช้ พื้นที่ดังกล่าวจัดทำบริการสาธารณณะ และหรือสถานที่ใดก็ได้ เช่น สวน สนามเด็กเล่น ศูนย์เด็กเล่น สนามกีฬา เป็นต้น

ข้อ ๓๓ ในการประชุมจัดตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร หรือนิติบุคคล ตามกฎหมายอื่น ให้ผู้จัดสรรที่ดินอำนวยความสะดวกในด้านเอกสาร บัญชีรายชื่อ ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรและสถานที่ประชุมตามสมควร

หมวด ๕

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินประเภทอื่นๆ

ข้อ ๓๔ ให้นำความในหมวด ๑ - ๙ มาใช้บังคับกับการจัดสรรที่ดินประเภทอื่นๆ ที่ประกอบการเกษตรกรรมโดยอนุญาต

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สิทธิพร เกียรติศิริโรจน์

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรดิตถ์

ประธานกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดอุตรดิตถ์